

Rigsdagstidende.

1859. Forhandlingerne paa Landstinget. № 8.

Elleve Session.

11te Møde.

Onsdagen den 21de December.

(Forsfat.)

Justitsministeren: Jeg skal blot bemærke, at saaledes som Discussionen faldt ved første Behandling, har jeg ytret, at naar Halvdelen af Beløbet gik til Amtsfattigkassen, vilde der altsaa kunne blive Midler til, at der af det Communale kunde tilfalde Sysselmændene en Lønningsforhøielse. Det er jo naturligt, at hvad der indvindes i den ene Kasse, spares af den anden, og da Lagthinget aldeles har Naadighed over Anvendelsen af Amtsrepartitionfondens, vilde det selv, naar den anden Kasse fik Indtægter, føle sig opfordret til, naar det interesserede sig for Sysselmændene, at lade dem tilflyde Lønningsforhøielse.

Rosenørn: Jeg vil blot talke den høitæredede Amtmand for Færøerne for hans Oplysninger og derefter udtale som det Resultat, hvortil jeg maa komme, at jeg ikke kan see, hvorledes jeg kan stemme for noget af de Endringsforslag, som ere stillede til Loven. Det forekommer mig, at man i Lagthinget, som raader over Amtsrepartitionfondens, maa ligesaa godt, som det er blevet klart for dem, der raade over hvad der skal udredes af Statskassen, kunne indsee, hvorvidt denne Udgift er nødvendig. Det forekommer mig, at de have langt lettere ved at komme til et rigtigt Resultat i saa Henseende, og udtales det, at det er sandsynligt, at Lagthinget ikke vil bevilge noget Løn-

ningsstillæg, saa forekommer det mig, at der ikke er Anledning for os til at stemme derfor.

Formanden: Den ærede Landstingsmand meente naturligviis Landstingsmanden og ikke Amtmanden for Færøerne.

F. Nielsen: Jeg vil kun, med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Færøerne (Dahlerup) har ytret, at han er personligt overbevist om, at Lagthinget ikke vil give Sysselmændene dette Tillæg, tillade mig at ytre, at der findes i Motiverne en Omstændighed anført, som leder til et ganske modsat Resultat; thi der staaer saaledes: „har Lagthinget anbraget paa, at den Halvdeel, som skulde tilfalde Statskassen, maatte blive tillagt Sysselmændene paa Færøerne til lige Deling til Forbedring af deres Aaar.“ Der viser altsaa Lagthinget, at det netop ønsker af de Penge, som ifølge denne Lov ville indkomme, at give Sysselmændene Forbedring i deres Aaar. Naar de nu henlægges til Amtsrepartitionfondens, der jo er den Kasse, hvoraf saadanne Udgifter tages, saa skulde det dog være forunderligt, om Lagthinget vilde være saa inconseqvent, at give en ganske anden Besked, naar det var blevet afgjørende med Hensyn til Sagen, end da det var raadgivet. Da det gab Raad, sagde det: „Anvend denne Deel til Sysselmændenes Lønning.“ Naar Staten nu siger: „Anvend den selv,“ saa vilde det dog være meget inconseqvent af det at sige: „Ja, saa anvend vi den ikke dertil.“ Jeg har den Overbeviisning, at Lagthinget ikke vil begaae denne Inconseqvents.